

der derfor er megen Grund til at tage under omhyggelig Overveielse, om det ikke skulde være muligt at bibeholde en ligesaa kort Forbindelse som den, der nu findes Sted mellem Vesterbro og Nørrebro. Saavidt mig bekjendt, er der jo stillet i Udsigt at sætte Vandværkets Filtre i Forbindelse med Vesterbro, ved at bibeholde en Deel af Farimagssveien, og det synes mig da at ligge nær, at man maaskee fra denne Veis Endepunkt ved Filtrene kunde føre en kort Kommunikation til den projekterede nye Farimagssvei ved selve Banegaardsbygningen, hvorved den Ulempe, jeg her har paapeget, da kunde blive afhjulpen. Jeg troer, at dette ogsaa i en anden Henseende kan være ønskeligt, nemlig for herved at aabne en let Afgang til selve Banegaarden fra gamle Kongevei for de Reisende, der ad denne Kant skulle til og fra samme. Hvad enten nu Sagen kan ordnes paa den af mig her antydede Maade eller paa en anden mere hensigtsvarende, tillader jeg mig at anbefale den til nærmere Overveielse, naar Detailspørgsmaalene, vedrørende Banegaardens Placement, skulle finde deres Afgjørelse, formentlig ved den høitærede Indenrigsministers Mellemkomst.

Jørgensen: Det er af Forhandlingerne her idag blevet mig temmelig klart, at det, hvorom der egentlig er Spørgsmaal ved denne Sags Behandling, er at bevilge en Rente-garanti af omtrent en halv Million Rigsdaler for at undgaae Overskæringen af Vesterbro-gade. Efter det Indblik, det er mig muligt at faae i Sagen, kan jeg ikke finde, at dette for Tiden er hensigtsmæssigt, hvorfor jeg skal erklære, at jeg stemmer imod det Endringsforslag, som gaaer ud paa, at Ordet „eventualiter“ skal udgaae, og forsaavidt det skulde blive vedtaget, skal jeg erklære, at jeg stemmer imod det forelagte Lovudkast.

Sasselsbald: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre, og navnlig vilde jeg rette en Henstilling til den høitærede Indenrigsminister. Det hedder nemlig

i Lovudkastets § 1, at saasnart den Jernbanestrækning, hvorom her er Spørgsmaal, nedlægges, skal den uden Vederlag overdrages til Statens Veivæsen. Dette vilde nu i og for sig ikke have nogen Betænkelighed for mig, naar man ikke saavel af Lovudkastets Motiver som ogsaa af den høitærede Ministers Foredrag ved Sagens Forelæggelse var bleven vidende om, hvad Hensigten dermed er, nemlig at konservere dette Stykke af Banen til et Veianlæg, hvortil der skulde findes Anledning, deels fordi Frederiksberg Vakte til sine Tider kan være vanskelig at passere, og deels ogsaa fordi det vilde være en Befvemmelighed at kunne undgaae den lange brolagte Vesterbro-gade. Naar der nu imidlertid tages Hensyn til, at man allerede har en Omvei, der i saa Henseende kan benyttes, nemlig den Vei, der fører bag om Frederiksberg Have ned ad Gamle Kongevei, naar man tager Hensyn til, at man kun vil kunne komme til at benytte den Omvei, der er stillet i Udsigt, ved, at der bliver expropriert og anlagt en Vei, som forener Roeskilde Landevei med det her omtalte Stykke Jernbane, hvilket i Forening med Makadamiseringen af hele Banestrækningen vil medføre store Bekostninger, og naar man endelig tager Hensyn til, at den Omvei, man her kommer til at gjøre, bliver betydeligere end den, man nu kan gjøre bag om Frederiksberg Have, saa forekommer det mig, at der ikke hensigtsmæssigt kan tænkes paa at anlægge en Vei i denne Retning. Jeg skal derfor henstille til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke er Anledning til at tage under nærmere Overveielse, om det er vel betænk, at der staaer i Loven, at den nedlagte Jernbanestrækning skal overgaae til Statens Veivæsen. Jeg vilde ønske, at der i Stedet derfor havde staaet, at den skulde overgaae til Kongerigets Finantser; thi det forekommer mig, at Realisationen da vilde have været lettere, end naar den bliver overladt til Veivæsenet, idet jeg er bange for, at dette ikke vil være tilbøieligt til at afhænde Strækningen eller gjøre den frugtbbringende paa en anden Maade. Jeg vilde derfor ønske, at den erede